

Jeremia 27

Septuaginta (LXX)

1 λόγος κυρίου ὃν ἐλάλησεν ἐπὶ βαβυλῶνα

2 ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν καὶ ἀκουστὰ ποιήσατε καὶ μὴ κρύψητε εἴπατε ἐάλωκεν βαβυλὼν κατησχύνθη βῆλος ἡ ἀπτόητος ἡ τρυφερὰ παρεδόθη μαρωδαχ

3 ὅτι ἀνέβη ἐπ' αὐτὴν ἔθνος ἀπὸ βορρᾶ οὗτος θήσει τὴν γῆν αὐτῆς εἰς ἀφανισμόν καὶ οὐκ ἔσται ὁ κατοικῶν ἐν αὐτῇ ἀπὸ ἀνθρώπου καὶ ἕως κτήνους

4 ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκεῖναις καὶ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἤξουσιν οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ αὐτοὶ καὶ οἱ υἱοὶ ἰουδα ἐπὶ τὸ αὐτὸ βαδίζοντες καὶ κλαίοντες πορεύσονται τὸν κύριον θεὸν αὐτῶν ζητοῦντες

5 ἕως σιων ἐρωτήσουσιν τὴν ὁδὸν ὧδε γὰρ τὸ πρόσωπον αὐτῶν δώσουσιν καὶ ἤξουσιν καὶ καταφεύξονται πρὸς κύριον τὸν θεὸν διαθήκη γὰρ αἰώνιος οὐκ ἐπιλησθήσεται

6 πρόβατα ἀπολωλότα ἐγενήθη ὁ λαός μου οἱ ποιμένες αὐτῶν ἐξῴσαν αὐτοὺς ἐπὶ τὰ ὄρη ἀπεπλάνησαν αὐτοὺς ἐξ ὄρους ἐπὶ βουνὸν ὠλχοντο ἐπελάθοντο κοίτης αὐτῶν

7 πάντες οἱ εὐρίσκοντες αὐτοὺς κατανάλισκον αὐτοὺς οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν εἶπαν μὴ ἀνῶμεν αὐτοὺς ἀνθ' ὧν ἡμάρτον τῷ κυρίῳ νομῇ δικαιοσύνης τῷ συναγαγόντι τοὺς πατέρας αὐτῶν

8 ἀπαλλοτριώθητε ἐκ μέσου βαβυλῶνος καὶ ἀπὸ γῆς χαλδαίων καὶ ἐξέλθατε καὶ γένεσθε ὥσπερ δράκοντες κατὰ πρόσωπον προβάτων

9 ὅτι ἰδοὺ ἐγὼ ἐγείρω ἐπὶ βαβυλῶνα συναγωγὰς ἐθνῶν ἐκ γῆς βορρᾶ καὶ παρατάξονται αὐτῇ ἐκεῖθεν ἀλώσεται ὡς βολὴς μαχητοῦ συνετοῦ οὐκ ἐπιστρέψει κενὴ

10 καὶ ἔσται ἡ χαλδαία εἰς προνομὴν πάντες οἱ προνομεύοντες αὐτὴν ἐμπλησθήσονται

11 ὅτι ἠψφραίνεσθε καὶ κατεκαυχᾶσθε διαρπάζοντες τὴν κληρονομίαν μου διότι ἐσκιρτᾶτε ὡς βοῖδια ἐν βοτάνῃ καὶ ἐκερατίζετε ὡς ταῦροι

12 ἡσχύνθη ἡ μήτηρ ὑμῶν σφόδρα μήτηρ ἐπ' ἀγαθὰ ἐσχάτη ἐθνῶν ἔρημος

13 ἀπὸ ὀργῆς κυρίου οὐ κατοικηθήσεται καὶ ἔσται εἰς ἀφανισμόν πᾶσα καὶ πᾶς ὁ διοδεύων διὰ βαβυλῶνος σκυθρωπάσει καὶ συριοῦσιν ἐπὶ πᾶσαν τὴν πληγὴν αὐτῆς

14 παρατάξασθε ἐπὶ βαβυλῶνα κύκλῳ πάντες τείνοντες τόξον τοξεύσατε ἐπ' αὐτὴν μὴ φείσησθε ἐπὶ τοῖς τοξεύμασιν ὑμῶν

15 κατακροτήσατε ἐπ' αὐτὴν παρελύθησαν αἱ χεῖρες αὐτῆς ἔπεσαν αἱ ἐπάλξεις αὐτῆς καὶ κατεσκάφη τὸ τεῖχος αὐτῆς ὅτι ἐκδίκησις παρὰ θεοῦ ἐστιν ἐκδικεῖτε ἐπ' αὐτὴν καθὼς ἐποίησεν ποιήσατε αὐτῇ

16 ἐξολεθρεύσατε σπέρμα ἐκ βαβυλῶνος κατέχοντα δρέπανον ἐν καιρῷ θερισμοῦ ἀπὸ προσώπου μαχαίρας ἑλληνικῆς ἕκαστος εἰς τὸν λαὸν αὐτοῦ ἀποστρέψουσιν καὶ ἕκαστος εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ φεύξεται

17 πρόβατον πλανώμενον ἰσραὴλ λέοντες ἐξῴσαν αὐτόν ὁ πρῶτος ἔφαγεν αὐτὸν βασιλεὺς ἀσσοῦρ καὶ οὗτος ὕστερον τὰ ὁστὰ αὐτοῦ βασιλεὺς βαβυλῶνος

18 διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ἰδοὺ ἐγὼ ἐκδικῶ ἐπὶ τὸν βασιλέα βαβυλῶνος καὶ ἐπὶ τὴν γῆν αὐτοῦ καθὼς ἐξεδίκησα ἐπὶ τὸν βασιλέα ἀσσοῦρ

19 καὶ ἀποκαταστήσω τὸν ἰσραὴλ εἰς τὴν νομὴν αὐτοῦ καὶ νεμήσεται ἐν τῷ καρμῇ καὶ ἐν ὄρει εφραιμ καὶ ἐν τῷ γαλααδ καὶ πλησθήσεται ἡ ψυχὴ αὐτοῦ

20 ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις καὶ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ζητήσουσιν τὴν ἀδικίαν ἰσραὴλ καὶ οὐχ ὑπάρξει καὶ τὰς ἁμαρτίας ἰουδα καὶ οὐ μὴ εὑρεθῶσιν ὅτι ὕλεως ἔσομαι τοῖς ὑπολελειμμένοις ἐπὶ τῆς γῆς λέγει κύριος

21 πικρῶς ἐπίβηθι ἐπ' αὐτήν καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐπ' αὐτήν ἐκδίκησον μάχαιρα καὶ ἀφάνισον λέγει κύριος καὶ ποίει κατὰ πάντα ὅσα ἐντέλλομαί σοι

22 φωνὴ πολέμου καὶ συντριβὴ μεγάλη ἐν γῇ χαλδαίων

23 πῶς συνεκλάσθη καὶ συνετρίβη ἡ σφύρα πάσης τῆς γῆς πῶς ἐγενήθη εἰς ἀφανισμόν βαβυλῶν ἐν ἔθνεσιν

24 ἐπιθήσονται σοι καὶ ἁλώσῃ ὧ βαβυλῶν καὶ οὐ γνώσῃ εὐρέθης καὶ ἐλήμφθης ὅτι τῷ κυρίῳ ἀντέστης

25 ἤνοιξεν κύριος τὸν θησαυρὸν αὐτοῦ καὶ ἐξήνεγκεν τὰ σκεύη ὀργῆς αὐτοῦ ὅτι ἔργον τῷ κυρίῳ θεῷ ἐν γῇ χαλδαίων

26 ὅτι ἐληλύθασιν οἱ καιροὶ αὐτῆς ἀνοίξατε τὰς ἀποθήκας αὐτῆς ἐρευνήσατε αὐτήν ὡς σπήλαιον καὶ ἐξολεθρεύσατε αὐτήν μὴ γενέσθω αὐτῆς κατάλειμμα

27 ἀναξηράνατε αὐτῆς πάντα τοὺς καρπούς καὶ καταβήτωσαν εἰς σφαγὴν οὐαὶ αὐτοῖς ὅτι ἦκει ἡ ἡμέρα αὐτῶν καὶ καιρὸς ἐκδικήσεως αὐτῶν

28 φωνὴ φευγόντων καὶ ἀνασφρομένων ἐκ γῆς βαβυλῶνος τοῦ ἀναγγεῖλαι εἰς σιών τὴν ἐκδίκησιν παρὰ κυρίου θεοῦ ἡμῶν

29 παραγγείλατε ἐπὶ βαβυλῶνα πολλοῖς παντὶ ἐντείνοντι τόξον παρεμβάλετε ἐπ' αὐτήν κυκλόθεν μὴ ἔστω αὐτῆς ἀνασφρομένος ἀνταπόδοτε αὐτῇ κατὰ τὰ ἔργα αὐτῆς κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησεν ποιήσατε αὐτῇ ὅτι πρὸς τὸν κύριον ἀντέστη θεὸν ἅγιον τοῦ ἰσραὴλ

30 διὰ τοῦτο πεσοῦνται οἱ νεανίσκοι αὐτῆς ἐν ταῖς πλατείαις αὐτῆς καὶ πάντες οἱ ἄνδρες οἱ πολεμισταὶ αὐτῆς ριφῆσονται εἶπεν κύριος

31 ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ σὲ τὴν ὑβρίστριαν λέγει κύριος ὅτι ἦκει ἡ ἡμέρα σου καὶ ὁ καιρὸς ἐκδικήσεώς σου

32 καὶ ἀσθενήσῃ ἡ ὕβρις σου καὶ πεσεῖται καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἀνιστῶν αὐτήν καὶ ἀνάψω πῦρ ἐν τῷ δρυμῷ αὐτῆς καὶ καταφάγεται πάντα τὰ κύκλῳ αὐτῆς

33 τάδε λέγει κύριος καταδεδυνάστευνται οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ καὶ οἱ υἱοὶ ἰουδα ἅμα πάντες οἱ αἰχμαλωτεύσαντες αὐτοὺς κατεδυνάστευσαν αὐτοὺς ὅτι οὐκ ἠθέλησαν ἐξαποστεῖλαι αὐτοὺς

34 καὶ ὁ λυτρούμενος αὐτοὺς ἰσχυρὸς κύριος παντοκράτωρ ὄνομα αὐτῷ κρίσιν κρινεῖ πρὸς τοὺς ἀντιδίκους αὐτοῦ ὅπως ἐξάρη τὴν γῆν καὶ παροξυνεῖ τοῖς κατοικοῦσι βαβυλῶνα

35 μάχαιραν ἐπὶ τοὺς χαλδαίους καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας βαβυλῶνα καὶ ἐπὶ τοὺς μεγιστᾶνας αὐτῆς καὶ ἐπὶ τοὺς συνετοὺς αὐτῆς

36 μάχαιραν ἐπὶ τοὺς μαχητὰς αὐτῆς καὶ παραλυθήσονται

37 μάχαιραν ἐπὶ τοὺς ἵππους αὐτῶν καὶ ἐπὶ τὰ ἄρματα αὐτῶν μάχαιραν ἐπὶ τοὺς μαχητὰς αὐτῶν καὶ ἐπὶ τὸν σύμμικτον τὸν ἐν μέσῳ αὐτῆς καὶ ἔσονται ὥσεί γυναικες μάχαιραν ἐπὶ τοὺς θησαυροὺς αὐτῆς καὶ διασκορπισθήσονται

38 ἐπὶ τῷ ὕδατι αὐτῆς ἐπεποίθει καὶ καταισχυνθήσονται ὅτι γῆ τῶν γλυπτῶν ἐστὶν καὶ ἐν ταῖς νήσοις οὗ κατεκαυχῶντο

39 διὰ τοῦτο κατοικήσουσιν ἰνδάλματα ἐν ταῖς νήσοις καὶ κατοικήσουσιν ἐν αὐτῇ θυγατέρες σειρήνων οὐ μὴ κατοικηθῇ οὐκέτι εἰς τὸν αἰῶνα

40 καθὼς κατέστρεψεν ὁ θεὸς σοδομα καὶ γομορρα καὶ τὰς ὁμορούσας αὐταῖς εἶπεν κύριος οὐ μὴ κατοικήσῃ ἐκεῖ ἄνθρωπος καὶ οὐ μὴ παροικήσῃ ἐκεῖ υἱὸς ἀνθρώπου

41 ἰδοὺ λαὸς ἔρχεται ἀπὸ βορρᾶ καὶ ἔθνος μέγα καὶ βασιλεῖς πολλοὶ ἐξεγερθήσονται ἀπ' ἐσχάτου τῆς γῆς

42 τόξον καὶ ἐγχειρίδιον ἔχοντες ἰταμός ἐστιν καὶ οὐ μὴ ἐλεήσῃ φωνὴ αὐτῶν ὡς θάλασσα ἠχήσῃ ἐφ' ἵπποις ἰππάσονται παρεσκευασμένοι ὥσπερ πῦρ εἰς πόλεμον πρὸς σέ θύγατερ βαβυλῶνος

43 ἤκουσεν βασιλεὺς βαβυλῶνος τὴν ἀκοὴν αὐτῶν καὶ παρελύθησαν αἱ χεῖρες αὐτοῦ θλίψις κατεκράτησεν αὐτοῦ ὠδίνες ὡς τικτούσης

44 ἰδοὺ ὥσπερ λέων ἀναβήσεται ἀπὸ τοῦ ἰορδάνου εἰς τόπον αιθαμ ὅτι ταχέως ἐκδιώξω αὐτοὺς ἀπ' αὐτῆς καὶ πάντα νεανίσκον ἐπ' αὐτὴν ἐπιστήσω ὅτι τίς ὥσπερ ἐγώ καὶ τίς ἀντιστήσεται μοι καὶ τίς οὗτος ποιμὴν ὃς στήσεται κατὰ πρόσωπόν μου

45 διὰ τοῦτο ἀκούσατε τὴν βουλὴν κυρίου ἣν βεβούλευται ἐπὶ βαβυλῶνα καὶ λογισμοὺς αὐτοῦ οὓς ἐλογίσατο ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας χαλδαίους ἐὰν μὴ διαφθαρῇ τὰ ἄρνία τῶν προβάτων αὐτῶν ἐὰν μὴ ἀφανισθῇ νομὴ ἀπ' αὐτῶν

46 ὅτι ἀπὸ φωνῆς ἀλώσεως βαβυλῶνος σεισθήσεται ἡ γῆ καὶ κραυγὴ ἐν ἔθνεσιν ἀκουσθήσεται